

Kod przedmiotu,**Kierunek**

Instrumentalistyka.

Specjalność

Organy

Typ przedmiotu

Specjalistyczny

Wymagania wstępne

Wiedza i umiejętności na poziomie szkoły muzycznej II stopnia

Wymagania końcowe

Zaliczenie ze stopniem

Cele kształcenia

- Wyposażenie studenta w wiedzę teoretyczną dotyczącą sztuki kontrapunktu (umiejętność linearnego myślenia w prowadzeniu głosów), która jest niezbędna w analizowaniu, komponowaniu, improwizowaniu oraz wykonywaniu utworów polifonicznych, bądź zawierających elementy polifonii.
- Praktyczne opanowanie zasad polifonii i sztuki kontrapunktu poprzez zaznajomienie się z podstawowymi gatunkami 2, 3-głosowymi polifonii kontrastowej, inwencjami 2 i 3-głosowymi, kanonami 2, 3-głosowymi.

Treści programowe nauczania

Program nauczania obejmuje praktyczną realizację ćwiczeń z kontrapunktu w zakresie polifonii kontrastowej oraz kanonu. Ćwiczenia mają być realizowane na różne składy instrumentów, co pozwoli studentom zapoznać się z ich specyfiką, która rzutuje na prowadzenie głosów (partii) przeznaczonych na konkretny aparat wykonawczy. Zakres przerabianego materiału jest uwarunkowany stopniem przygotowania i indywidualnymi możliwościami poszczególnych studentów. W zależności od tego może on być odpowiednio rozszerzony.

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Posiada znajomość elementów dzieła muzycznego i wzorców budowy formalnej utworów (K1_W03).

- w zakresie umiejętności

- Dysponuje umiejętnościami potrzebnymi do tworzenia i realizowania własnych koncepcji artystycznych (K1_U01).
- Posiada podstawowe umiejętności w zakresie interpretacji utworów reprezentujących różne style (K1_U07).

- w zakresie kompetencji społecznych

- Realizuje własne koncepcje i działania artystyczne oparte na zróżnicowanej stylistyce, wynikającej z niezależnego wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji (K1_K02).

Metody nauczania

Ćwiczenia. Zajęcia indywidualne

Przedmiot jest realizowany na zajęciach grupowych. Mają one charakter zarówno teoretyczny (wykład dotyczący reguł pisania kontrapunktu), jak i praktyczny (sprawdzanie, komentowanie i poprawianie zadań pisanych przez studentów). Metody nauczania opierają się na właściwym doborze materiałów dla realizowania programu, uwzględnieniu predyspozycji i stopnia przygotowania poszczególnych

studentów oraz wykorzystywaniu różnych sposobów przekazywania treści podczas zajęć (analiza, demonstracja), a także wykorzystywaniem pomocy dydaktycznych, takich jak:

- materiały nutowe z twórczości J.S. Bacha (Inwencje 2 i 3-głosowe,
- Das Wohltemperierte Klavier I-II, Musikalisches Opfer, polifoniczne utwory organowe);
- utwory polifoniczne innych kompozytorów (od baroku po współczesność);
- dyskografia (nagrania analizowanych utworów).

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS	0,5	0,5				
Ilość godzin w semestrze	7,5	7,5				
Rodzaj zaliczenia	Zs	Zs				
LEGENDA	Z –zaliczony; Zs – zaliczenie ze stopniem; E – egzamin; Ed –egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

1. Zaliczenia semestralne uzyskuje się na podstawie oceny samodzielnie wykonanych prac aktywnego uczestniczenia w zajęciach.
2. Otrzymanie pozytywnej oceny uwarunkowane jest pełną i satysfakcjonującą realizacją przewidzianego programu, tzn: rzetelnym i terminowym napisaniem zadań oraz aktywnym uczestnictwem w zajęciach.

Literatura (piśmiennictwo)

- F. Wesółowski, *Nauka kontrapunktu*, Warszawa 2008.
- K. Sikorski, *Kontrapunkt, cz. I Gatunki i II Kanon*, Kraków 1957.
- J. Gawlas, *Kontrapunkt, podstawowe zasady*, Kraków 1970.
- Z. Noskowski, *Kontrapunkt, wykład praktyczny*, Warszawa 1928.
- D. de la Motte, *Kontrapunkt*, Leipzig 1985.

Język wykładowy

Polski

Imię i nazwisko wykładowcy

mgr Miłosz Bazalak